

CVIRIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 5(262) 3 mai 2013

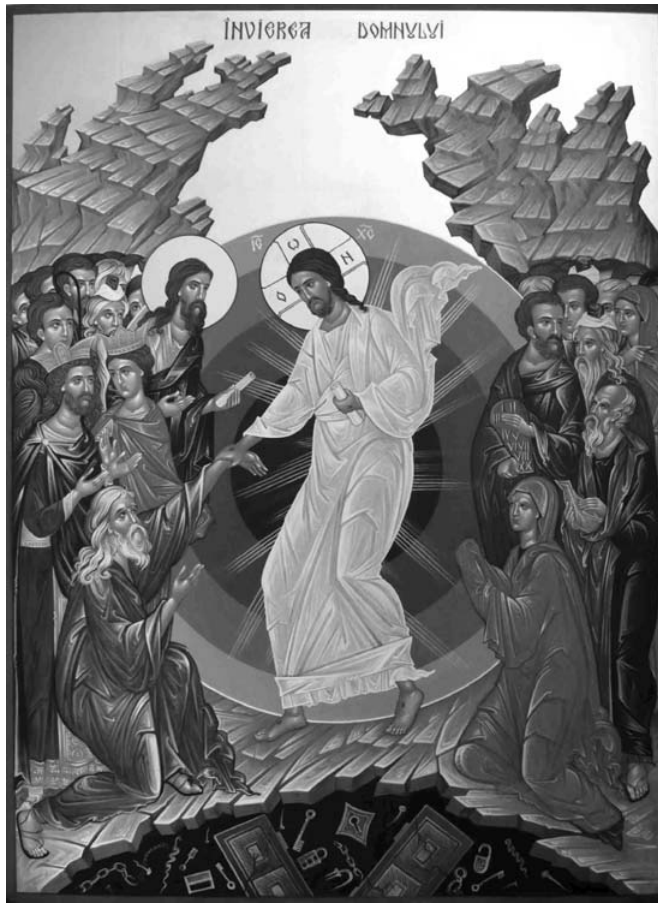
HRISTOS A ÎNVIAT

Învierea lui Iisus Hristos nădejde învierii noastre

Învierea Domnului este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, un eveniment copleșitor pentru orice om, un mister care s-a petrecut acum două mii de ani, dar care continuă să fascineze întreaga făptură umană, este o realitate care se transmite din generație în generație, de la un secol la altul ca un izvor de apă vie. Intruparea și Învierea Fiului lui Dumnezeu sunt fundamentale pentru viața oricărui om, deoarece reprezintă începutul și temeiul mântuirii noastre, prin care a fost distrusă moartea. Suntem neputincioși să cuprindem în cuvinte și cu rațiunea minunea în sine, fiindcă depășește posibilitățile noastre de înțelegere. Exemplul cel mai grăitor al tainei praznicului sunt valorile numeroșilor creștini care iau parte la această sărbătoare a bucuriei, a împăcării și luminii, lumină care potrivit tradiției trebuie dusă și în case.

Nu putem să vorbim despre Paște sau Învierea Domnului fără să spunem că „Paște” în ebraică „pesah”, sau πάσχω în limba greacă, luat în sens stric creștin înseamnă trecerea Mântuitorului de la moarte la viață. Paștele nu este un simplu ritual liturgic, nu este un mit, o viziune, o poveste sau un spectacol, ci realitatea revelată de Iisus Hristos, ce a fost mărturisită, văzută și constatată de mulți martori. Învierea Domnului a fost descoperită încă din vremea patriarhilor, prorocilor și dreptilor din Legea Veche, iar în timpul activității Sale pe pământ Mântuitorul le-a vestit ucenicilor despre patimile, moartea și Învierea Sa după trei zile (*Marcu 8, 31*).

Hristos este numit Paștele nostru care s-a jertfit pentru noi, iar de Învierea Sa ține mântuirea noastră, prin care ne-a trecut de la moarte la viață. Dacă Hristos n-ar fi murit și nu ar fi înviat pentru noi, zadarnică ar fi credința, nădejdea și viața noastră, căci fără moartea și Învierea Sa, păcatul nu poate fi biruit. Învierea nu este o întoarcere la o viață corporală ameliorată, ci este făgăduința făcută de Iisus încă din timpul vieții Sale, că fiecare persoană, care l-a cunoscut pe Hristos, va participa la viața divină. Prin Învierea lui Hristos și prin lucrarea harului Duhului Sfânt în lume consecințele căderii în păcat sunt depășite din punct de vedere obiectiv, însă mântuirea generală devine lucrătoare în momentul în care fiecare om încearcă să-și însușească în mod subiectiv aceste roade.

Omul, dar și întreaga creație a lui Dumnezeu, se împărtășește de darurile Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, fiindcă prin lucrarea harului în lume trupul nu mai este întunecat, opac, ci este copleșit de spirit, fiind treapta culminantă a sfințeniei care anticipează starea trupurilor la învierea de obște. Roadele Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos s-au vădit în lume, de-a lungul celor două milenii, în viața religioasă-morală, în operele de cultură, de artă, în descoperirile oamenilor de știință și în faptele de binefacere individuale sau generale ale Bisericii.

Toate aceste aspecte biblice și teologice care au fost expuse se reflectă cu prisosință în frumusețea și bogăția slujbelor pascale.

În nou înființatul, Protopopiat Lombardia II Nord,

care numără șapte parohii unde se slujește permanent, iar pentru altele două se așteaptă să se înceapă slujirea, slujba învierii a început la orele 23.00 ora Italiei, 24.00 ora României. Chiar dacă a plouat toată noaptea, credincioșii nu au fost alungați nici de ploaie, nici de vânt și nici de frig, iar spre surprinderea noastră unii dintre creștini au rămas în curtea bisericii până spre orele târzii ale dimineții. În parohiile protopopiatului nostru, după ce credincioșii au primit „lumina”, preoții au citit evanghelia (română – italiană), în curtea bisericii sau în interiorul bisericii, în funcție de posibilitățile pe care le are fiecare, apoi s-a continuat cu stihurile pascale, salutul: „Hristos a înviat!” cu celelalte elemente liturgice specifice acestui început. A urmat utrenia, Sfânta Liturghie și binecuvântările ofrandelor ce au fost aduse de credincioși. La sfârșitul slujbei de afară s-a citit „Epistola Pastorală la Luminosul Praznic al Învierii Domnului”, adresat de Prea Sfințitul Episcop Siluan al Italiei întregului cler, cin monahal și tuturor credincioșilor români și de limbă românească din Italia. În cuvântul pastoral Prea Sfinția Sa a subliniat că: „Moartea s-a mistuit prin moartea Celui fără-de-moarte, Care cu moartea pre moarte a stricat. De aceea, pruncul care se botează se afundă de trei ori în apa cristelniței, ca semn de părtășie cu cele trei zile petrecute de Domnul în mormânt, liberându-se astfel de mortalitatea cea veșnică a omului celui căzut, urmând să mai treacă doar prin moartea cea trupească, prin care a trecut și Domnul, și Maica Domnului, și Sfinții Apostoli și toți cei care s-au săvârșit întru Hristos, pentru a gusta apoi, împreună cu ei, învierea”.

Suntem tentați să vorbim mai puțin despre aceste evenimente, după ce trece Săptămâna Luminată, însă cuvintele „Hristos a înviat!”, pe care un creștin le adresează altui creștin, pe o perioadă de patru zile, de la Înviere până la Înălțarea Domnului, nu sunt doar un salut, ori simple vorbe fără conținut, cu care se salută oadunare, un oaspete oficial sau o persoană, ci sunt o mărturisire de credință, speranța și nădejdea noastră că învierea există. Lumina Învierii lui Hristos ni se dă în mod gratuit, dar trebuie să ne străduim să ne-o însușim, fiindcă ne încredințăm că sensul vieții noastre, garanția vieții viitoare se află în Învierea Mântuitorului și în lucrarea Duhului Sfânt, care transformă trupurile noastre opace în trupuri transparente, trupuri spirituale, luminoase, trupuri pline de Duh Sfânt.

Pr. Ioan Lupasteanu

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI Hristos a Înviat!

„Paștile cele sfinte astăzi nouă s-au arătat. Paștile,
Hristos Mântuitorul, Paștile credincioșilor.”
(*Stihira învierii*)

Preasfințiți arhipăstori, cinstiți părinți slujitori, Iubiți
întru Hristos Cel înviat, frați și surori,

Hristos a înviat!

După ce am străbătut calea binecuvântată a Sfântului și Marelui Post, a sosit vremea să preamărim în această noapte Sfânta Înviere din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce pentru noi toți a înviat, „cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

„Sărbătoare a sărbătorilor și praznic al praznicelor” este ziua de astăzi, pe care a făcut-o cu adevărat Domnul și întru aceasta se cade să ne bucurăm și să ne veselim. Astfel ne îndeamnă Sfânta Biserică să participăm și să trăim minunea Învierii Domnului ca pe un fapt petrecut acum două mii de ani, iar adevărul acestui fapt înseamnă pentru noi teme de credință statornică și izvor de bucurie duhovnicească.

(continuare în pag. 7)

Începe perioada Penticostarului

Din Duminica Învierii Domnului, în Biserica Ortodoxă începe o nouă perioadă liturgică a anului bisericesc, numită perioada Penticostarului. Numele acestei perioade – una dintre cele trei mari diviziuni ale anului liturgic (alături de perioada Octoihului și de cea a Triodului) – vine de la cartea Penticostar care se folosește în mod deosebit în cultul ortodox în perioada dintre Paște și Rusalii (50 de zile).

Această perioadă se distinge din punct de vedere spiritual prin luminozitate, prin frumusețe și prin bucurie a întregii creații, ceea ce se exprimă prin rânduieli cultice cu totul specifice ce se săvârșesc în Biserică. Totul pare învăluit în alb, totul este lumină, totul exprimă bucuria de a fi împreună cu Hristos în Biserica Sa.

Și bisericile se înveșmăntează în alb și veșmintele preoților. De aceea, această perioadă a Penticostarului este perioada când se cântă în toate împrejurările „Hristos a înviat” și cântări de bucurie: „Veniți să ne luminăm popoare! Veniți să ne bucurăm de Învierii lui Hristos!”.

În tot acest timp, creștinii ar trebui să se salute cu urarea „Hristos a Înviat” și de la Înălțare, „Hristos S-a Înălțat”, urmată de răspunsul „Adevărat a Înviat” și „Adevărat S-a Înălțat”.

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

28 aprilie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârși Sf. Liturghie la Catedrala din capitală.

27 aprilie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la biserica mănăstirii "Sf. Lazăr" din Chișinău. În cadrul slujbei au fost resfințite ambele biserici din cadrul complexului monastic, precum și edificiile adiacente.

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir împreună cu un sobor preoțesc a săvârșit un serviciu divin de sfințire a liniei de producție a cozonacilor de Paști de la Combinatul de panificație "Franzeluța" din Chișinău.

26 aprilie

ÎPS Mitropolit Vladimir a sfințit biserica "Sf. M. Mc. Gheorghe" din Protopopiatul sectorului I din capitală.

25 aprilie

Mitropolitul Vladimir împreună cu un sobor preoțesc, a oficiat slujba de sfințire a vinului pastoral pentru praznicul Învierii Domnului, produs la combinatul de vinuri "Cricova" SA. În aceeași zi ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de sfințire a blocului I de studii, care găzduiește Facultatea de Litere a Universității de Stat din Moldova.

24 aprilie

În cadrul unei întrevederi oficiale, Înalt prea Sfințitul Mitropolit Vladimir și Doamna Ministru Valentina Buliga, au semnat un acord de colaborare între Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove și Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei din Republica Moldova.

22 aprilie

În cadrul Aeroportului Internațional Chișinău, Mitropolitul Vladimir a sfințit o aeronavă achiziționată recent de Air Moldova.

21 aprilie

ÎPS Mitropolit Vladimir al liturghisit la Catedrala "Nașterea Domnului" din capitală.

20 aprilie

În dimineața zilei de 20 aprilie, a fost petrecut

pe ultimul drum tatăl Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir – Vasile Cantarean.

ÎPS Mitropolit Vladimir a târnosit o nouă biserică în Chișinău

Evenimentul a avut loc în cadrul comemorării a 27 de ani de la accidentul nuclear de la Cernobâl, la lichidarea urmărilor căruii au participat și mulți cetățeni ai Republicii Moldova. Trebuie să menționăm faptul că noul sfânt locaș a fost înălțat cu aportul și străduința membrilor asociației republicane "Cernobâl", care își găsesc aici alinare și întărire în viața de zi cu zi.

Adresându-se celor prezenți, Înalt Prea Sfinția Sa i-a felicitat cu sfințirea bisericii, urându-le ca de acum înainte acesta să le fie loc de regăsire sufletească și cale spre mântuire.

Părintele Eugen a mulțumit Întâistătorului pentru cinstea făcută membrilor parohiei, menționând că și de acum înainte vor munci și se vor ruga pentru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Ședința protopopiatului sectorul III al capitalei

Cătr praznicul Floriilor slujitorii din sectorul III al capitalei au fost convocați la ședința protopopiatului, care s-a desfășurat în parohia "Sfinții Voievozi" din or. Durlești.

Întrunirea a început cu slujba închinată Sfinților Cuvioși de la Lavra Pecerska, a căror părțile din moaște sunt expuse în această biserică spre închinarea credincioșilor. A urmat ședința slujitorilor, care au abordat diverse aspecte organizatorice în cadrul circumscripției. S-a discutat situația din fiecare comunitate din cele peste 20 de parohii ale sectorului.

Părintele protopop Zosima Toia s-a referit la necesitatea consolidării eforturilor întru intensificarea activității misionar-pastorale a bisericilor din urbe, organizarea unor activități comune, în special în preajma Învierii.

"Venim cu un îndemn frățesc: să fim tot mai conștienți de responsabilitatea pusă asupra fiecăruia din noi prin Taina Hirotoniei. Ar trebui să fim lumina lumii, călăuzind poporul dreptmăritor spre limanul mântuirii. Să slujim cu frică și luare aminte la cele sfinte, să omorâm, prin post și rugăciune, tot răul din noi, pentru ca să fim vrednici de Înviere" – a menționat în cuvântul său de salut Prot. Zosima Toia.

În cadrul discuțiilor purtate au fost luate următoarele decizii: Desemnarea secretarului circumscripției în persoana preotului Adrian Toia. Părintele protopop va fi ajutat în vederea soluționării diverselor neînțelegeri și dificultăți moral-disciplinare de către Protoiereii Victor Pleșca și Andrei Braniște.

Inspector școlar din partea circumscripției a fost ales preotul Grigore Costin, iar funcția de duhovnic va fi îndeplinită tot de către părintele protopop.

Responsabil de relațiile cu mass-media va fi preotul Octavian Moșin, care a adus la cunoștință intenția de a crea un site comun al parohiilor din cuprinsul capitalei, îndemnând slujitorii să prezinte informația necesară realizării acestui proiect.

Părintele protopop a îndemnat parohiile să contribuie la susținerea campaniei Casă de piatră pentru cea de suflute, inițiată de către Mitropolie, în vederea ajutorării unei familii cu 6 copii din capitală. Astfel, către Sf. Paști urmează să fie colectate ajutoare pentru familia Foltea, care crește și educă minunați copii, dar nu au un loc de trai.

A urmat spovedania sfinților părinți, la care a participat pentru ultima oară fostul duhovnic al municipiului, protoiereul Agafonic Poroacă, venind cu sfaturi duhovnicești către confrății săi slujitori.

Evenimentul s-a încheiat cu o rugăciune de mulțumire Domnului pentru toate binefacerile primite.

A consemnat Pr. Mihail Bortă

Întrunirea slujitorilor din sectroul II al capitalei

În dimineața zilei de marți, 30 aprilie, slujitorii protopopiatului II Chișinău s-au întrunit în ședință de lucru la biserica „Sf. M. Mc. Dumitru” din sectorul Botanica. Adunarea a fost convocată de către părintele protopop Prot. Mitr. Dr. Pavel Borșevschi.

Au fost discutate următoarele subiecte:

Pregătirea sfințelor lăcașe pentru praznicul Învierii Domnului;

Aspecte moral-disciplinare în câteva parohii;

Organizarea Festivalului pascal;

Despre lucrările de edificare a Centrului Social din cadrul parohiei Sf. Dumitru.

S-a ales duhovnicul circumscripției în persoana părintelui Vasile Panas, după care a urmat spovedania slujitorilor.

La această întrunire a fost adoptată și o scrisoare către conducerea Bisericii Ortodoxe din Moldova:

Înalt Prea Sfinției Sale, Înalt Prea Sfințitului Vladimir,

Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove

SCRISOARE

Înalt Prea Sfințite Părinte, în ultimul timp am fost sesizați insistent de creștinii dar și de preoții Bisericii noastre despre problema legată de oficierea Tainei Sfinței Cununii și a Sfântului Botez în bisericile din mănăstiri. Cu adevărat, sesizarea nu e una artificială și devine chiar una foarte gravă, dacă ținem cont de următoarele:

Potrivit tradiției canonice și prevederilor statutare, preotul, ca delegat al chiriarhului, este păstorul sufletesc al credincioșilor dintr-o parohie, îndatorat să îndeplinească slujirea învățătoarească, sfințitoare și pastoral-misionară pentru păstoriții săi. Sau, aceasta nu se referă și la mănăstire, care, prin statutul ei, este diferită de o parohie de mir.

Taina cununiei creează o legătură aparte între familia care se întemeiază și comunitatea din care provine și în mijlocul căreia se formează, cu semnificative implicații duhovnicești-sacramentale. În acest sens, după cum tundera în monahism sau călugăria înseamnă intrarea unei persoane în comunitatea monahală, aceasta săvârșindu-se doar în mănăstire, nu în parohie, tot așa cununia înseamnă intrarea noului cuplu - bărbat și femeie - în viața unei comunități euharistice parohiale. Aici este mediul normal de creștere spirituală și de participare la viața bisericească a parohiei.

De asemenea, potrivit canoanelor 3 și 4 ale Sinodului IV Ecumenic, monahilor li se interzice să se ocupe cu treburi lumești, civile, politice, militare sau de orice alt fel, iar mai târziu li s-a interzis să fie tutori, nași de botez sau cununie, precum și să săvârșească Sfânta Taină a Cununii. Tradiția Bisericii noastre (Îndreptarea legii din 1652, glava 135 spune că „și ieromonahul, adecă popa călugăr, nuntă nu cunună, adică nu blagoslovește, că aceasta este fără de lege și fără de cale și nu se cuvine. Pe unul ca acela-l canonesc dumnezeieștii părinți cu lipsă de preoția lui”) și sfințelor canoane (6 ap., 3 IV ecum., 10 VII ecum.), prevede că Taina Cununii nu se va oficia în mănăstire, ci doar în bisericile parohiale (de mir), excepție făcând catedralele centrelor eparhiale, atunci când nu sunt deservite de cler monahal.

Pentru că problema respectivă afectează întreaga Biserică creștin-ortodoxă, Biserica Ortodoxă Română, prin Hotărârea Sfântului Sinod nr. 311 din 28 februarie 2013 interzice oficierea Tainei Sfinței Cununii în mănăstiri.

Înalt Prea Sfințite Părinte, rugăm să convocați Judecata Eparhială, după necesitate Sinodul Mitropolitan sau Adunarea Generală a Bisericii care să hotărască în privința acestei probleme.

Cu smerenie și dragoste fiască,

preoții protopopiatului de Chișinău, sector II,
după cum urmează 24 de iscălituri

Participanții la adunarea protopopiatului sectorului II, Chișinău

Un cerc de pictură pe lângă biserică

În cadrul parohiei "Minunea Sf. Arh. Mihail" din s. Cruglic r. Criuleni, se

organizează un cerc de pictură pentru copii de diferite vârste. Sunt primiți toți doritorii să învețe pictură, dar invitație deosebită se face copiilor din familii social vulnerabile. Este o activitate gratuită, iar participanților li se oferă la fel gratuit, toate rechizitele necesare (creioane, pensule, vopsele, hârtie, radiere, etc).

În fiecare duminică, de la ora 11, copiii se bucură de prezența profesoarei de pictură, Doamna Lilia Cazacu, care vine la aceste lecții cu o plăcere deosebită, de fiecare dată cu idei noi și fără a fi remunerată pentru această activitate.

Acesta este unul din proiectele comune ale Departamentului Cultură al Mitropoliei Moldovei și magazinul "ArtAtribut" în persoana Domnului Director General Alexandru Dormenco. Pe o perioadă mai îndelungată, magazinul "ArtAtribut" va dota cu toate materialele necesare pentru pictură mai multe biserici din diferite regiuni ale Moldovei.

Astfel, în centrele sociale ale bisericilor ortodoxe, copiii doritori să învețe pictură vor putea învăța gratuit.

Mici, dar cu suflet mare

În postul premergător marelui Praznic al Învierii Domnului, cei aproximativ 280 de copii ai Grădiniței „Cocoșelul de aur., , din or. Rezina , cu mic și mare, însoțiți de educatoarele lor și de directorul instituției, au participat la Sfânta Liturghie oficiată de Prot. Stanislav Atamanenco și Prot. Mitr. Serafim Nadolcschi. Copiii s-au rugat împreună cu preoții și au primit apoi Sfânta Împărtășanie, primeniindu-și astfel sufletele pentru a întâmpina cum se cuvine Praznicul Învierii Domnului.

Copiii au dovedit maturitate , au așteptat cu răbdare și nemâncăți împărtășania cu Trupul și Sângele Domnului, care, așa cum se știe, trebuie primită pe nemâncate.

Părintele Stanislav, a adresat un cuvânt

celor prezenți, în care i-a îndemnat pe copii să participe la slujbele religioase, să fie prezenți la biserică alături de părinții lor . După oficierea serviciului divin au fost împărțite iconițe tuturor copiilor .

Profilaxie duhovnicească la școlile din Cahul

Timp de trei săptămâni, începând cu a IV – a săptămână a Postului Mare, la școala Profesională N1 din Orașul Cahul, într-o colaborare dintre biserică și instituția propriu- zisă au fost organizate un șir de întruniri la care a fost pusă în discuție tema „Postul, rugăciunea și milostenia”. Ora întrunirilor a fost 1445 având loc în clasele grupelor unde studenții își desfășoară activitatea. Aceste lecții au fost organizate cu fiecare grupă în parte, fapt pentru care au durat trei săptămâni.

De la Catedrala Episcopală din Cahul, la aceste dezbateri s-a prezentat părintele Vadim Beresteanu, care cu binecuvântarea P.S. Anatolie și cu acordul autorităților instituției a avut ocazia să atingă strunele cele mai sensibile a vârstei studențimii de azi. În total sunt 18 grupe. Astfel de lecții au avut loc și în alte instituții, de ex. Colegiul de Medicină, și Colegiul Industrial-Pedagogic din Cahul. După sărbătorile de Paști se preconizează noi întâlniri pe tema „Învieria Domnului”. Vă amintim faptul că instituția poartă hramul „Sf. Mare Mucenic Dimitrie”.

Lecție publică la religie în satul Mărăndeni, raionul Fălești

Astăzi, marți 23 aprilie 2013, în Liceul Teoretic din satul Mărăndeni, raionul Fălești, a avut loc seminarul instructiv-metodic cu genericul: „Strategii didactice interactive de predare-învățare la Religie”. Lecția demonstrativă a fost la clasa a 5-a cu titlul: „Crucea – semnul iubirii Mântuitorului pentru oameni”, susținută de profesoara Cojocari Silvia. A urmat apoi o măsură extracurriculară cu genericul „Menirea omului pe pământ”. Lucrările seminarului s-au încheiat cu evaluarea întregului scenariu al seminarului, schimbul de experiență și trasarea de obiective pentru participarea la festivalul „Cântecul pascal”.

De la tineri activi, spre comunități participative

Tinerii de la AO Asociația Tinerilor Ortodocși din Sângerei, au fost cu vizită de lucru la mănăstirea Nașterea Domnului s. Zăbriceni, r-nul Edineț, unde s-a desfășurat un seminar cu tematica: De la tineri activi, spre comunități participative.

Ideea seminarului a fost a Președintelui A.T.O.S., preot Vadim Corostinschi, care în parteneriat cu preot Adrian Postolache, paroh s. Rotunda și voluntarii bisericii, dar totodată și sprijin cu materiale didactice și de prezentare a centrului AO Certitudine au făcut ca această idee să devină realitate. Și în data de 14 aprilie 2013, tinerii sau întrunit la Mănăstirea Nașterea Domnului, s. Zăbriceni, r-nul Edineț. Aici în edificiul fostei facultăți de teologie, voluntarii au avut posibilitatea să se prezinte, dar totodată și să descopere noi idei și forme de voluntariat reciproc.

Datorită proiecteurului, tinerii au putut să vadă prin filmuleț, foto despre activitățile făcute și așa mai ușor era asimilarea discuțiilor. La seminar sa încadrat și ieromonahul Dorimedont care a arătat importanța voluntarilor anume pe lângă biserică și beneficul pe care îl împărtășesc ei nu numai cercului restrâns de oameni, ci fac lucrări care ating într-o măsură mai mică sau mai mare întreaga comunitate.

Voluntarii au dat o definiție a voluntariatului după activitățile la care ei înșiși participă și prin joc au arătat importanța comunicării dintre toate timpurile și orce sferă socială. După o mică pauză de masă participanții au construit simbolic un turn al durabilității activităților lor, iar materialele spre uimirea tuturor au fost lucrurile care trebuiau reciclate, (sticle, pahare de unică folosință, etc.) și multe altele.

Președintele AO a înmănat un Certificat de Colaborare voluntarilor din s. Rotunda, ca și pe viitor să se întrunească la astfel de seminare, dar deja următorul poate la adunarea generală a AO A.T.O.S.

Tinerii au făcut schimb de adrese electronice și de pe sistemele de socializare pentru a discuta și mai departe despre viața comunităților din care fac parte.

Mănăstirea gazdă a oferit o masă de seară pentru tineri, după care participanții de comun cu monahii mănăstirii au asistat la slujba Paraclisului Maicii Domnului.

Tinerii voluntari au rămas impresionați de activitățile desfășurate și au hotărât ca acest gen de întâlniri să aibă continuitate, dar și extindere și invită la participare și alte colective de voluntari, sau tineri activi.

Sursa: atosmd.net și eparhia-edinet.md

CALENDAR ORTODOX

MAI – FLORAR

1 M 14 Sf. Prooroc Ieremia; Sf. Mc. Eftimie, Ignatie și Acachie; Cuvioasa Isidora.

2 Mc 15 Aducerea moaștelor Sf. Ier. Atanasie al Alexandriei; Sf. Ierarh Atanasie al III-lea, Patriarhul Constantinopolului.

3 J 16 Sf. Mc. Timotei din Egipt și soția sa Mavra; Sf. Mc. Diodor.

4 V 17 Sf. Mc. Pelaghia din Tars; Cuv. Ilarion; Cuviosul Valerian.

5 S 18 Sf. Mare Mc. Irina din Tesalonic; Sf. Mc. Neofit, Gaie și Gaian.

6 D 19 Duminica a III-a după Paști (A Sf. Femei Mironosițe). Sf. și Dreptul Iov; Cuv. Mamant, Pahomie și Ilarion.

7 L 20 Arătarea semnului Sfintei Cruci la Ierusalim (anul 346); Sf. Mc. Acachie; Sf. Nil de la Sora; Sf. Alexis Toth din Minneapolis.

8 M 21 †) Sf. Ap. Ioan Evanghelistul; Minunea de la mormântul Sf. Ap. Ioan; Cuv. Arsenie cel Mare.

9 Mc 22 Sf. Prooroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor; Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae la Bari (anul 1087).

10 J 23 Sf. Ap. Simon Zilotul (Natanail); Cuv. Mărt. Isihie și Lavrentie.

11 V 24 Sf. Sfințit Mc. Mochie; Sf. Ier. Chiril și Metodie, apostolii slavilor.

12 S 25 Sf. Ier. Epifanie al Ciprului și Gherman al Constantinopolului; † Sf. Mc. Ioan Valahul.

13 D 26 Duminica a IV după Paști (a Slăbănogului) Sf. Mc. Glicheria din Tracia; Cuv. Mărt. Serghie Mărturisitorul.

14 L 27 Sf. Mc. Isidor din Hios; Sf. Sf. Mc. Terapont.

15 M 28 Cuv. Pahomie cel Mare; Sf. Ier. Ahilie al Larisiei.

16 Mc 29 Cuv. Teodor cel sfințit, ucenic Cuv. Pahomie; Sf. Mc. Isaachie, Simeon și Petru.

17 J 30 Sf. Ap. Andronic și Iunia; Cuv. Nectarie și Teofan.

18 V 31 Sf. Mucenici: Teodot cel din Ancira, Petru și Dionisie; Sf. Hristina și cele 7 fecioare împreună cu ea.

19 S 1 Sf. Ier. Mc. Patrichie al Prusei și cei împreună cu dânsul; Sf. Ier. Dunstan de Canterbury.

20 D 2 Duminica a V-a după Paști (a Samarinencii) Mc. Talaleu doctorul din Liban; Cuv. Talasie; Sf. Marcu Pustnicul.

21 L 3 †) Sf. Mari Împărați Constantin și mama sa Elena, întocmai-cu-apostolii.

22 M 4 Sf. Mc. Vasilisc din Amasia și Marcel.

23 Mc 5 Sf. Ier. Mărt. Mihail al Sinadei; Sf. Mir. Maria lui Cleopa.

24 J 6 Cuv. Simeon de la Muntele minunat; Sf. Mc. Meletie, Serapion și Marciana.

25 V 7 †) A treia aflare a capului Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mucenic Celestin.

26 S 8 Sf. Ap. Carp și Alfeu din cei 70; Sf. Ier. Augustin de Canterbury; Sf. Mucenici Averchie și Elena.

27 D 9 Duminica a VI-a după Paști (a Orbului) Sf. Ier. Mc. Eladie și Terapont al Sardiei; Sf. Mc. Iuliu veteranul; Cuv. Beda venerabilul; Sf. Ioan Rusul.

28 L 10 Sf. Mc. Eutihie din Melitina; Sf. Ier. Mărt. Nichita al Calcedonului; Sf. Ier. Gherman al Parisului; Cuv. Nichita; Sf. Eladie și Eliconida.

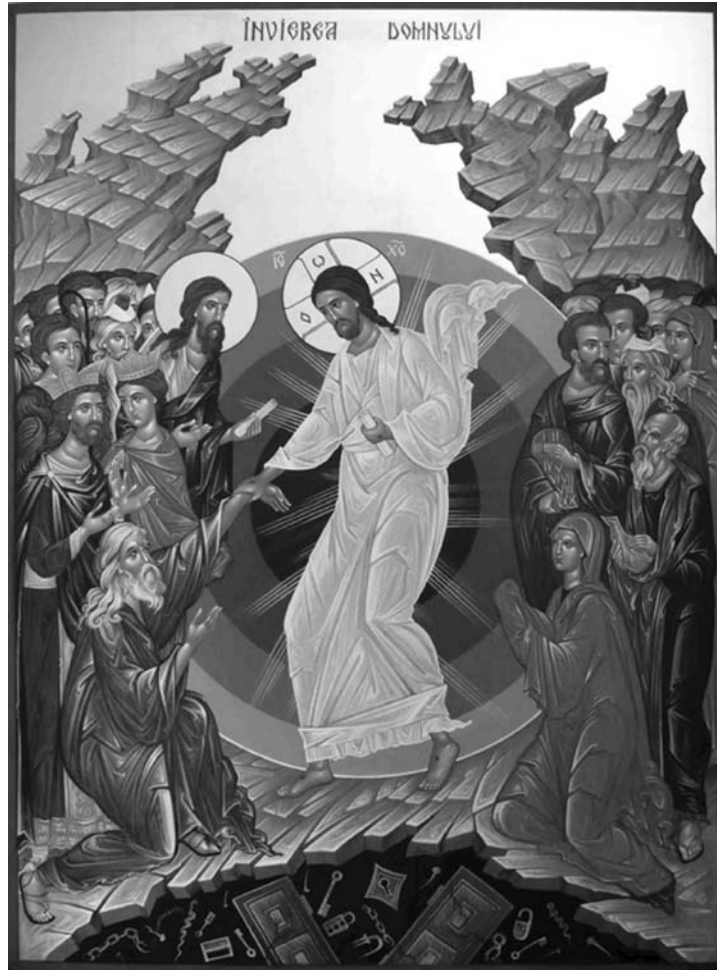
29 M 11 Sf. Mc. Teodosia fecioara din Cezarea; Sf. Mc. Olivian și Alexandru; Împăratul Constantin XII (1453).

30 Mc 12 Cuv. Isaac (Isaachie) Mărturisitorul de la Mănăstirea Dalmat; Cuv. Varlaam; Sf. Mucenic Natalie.

31 J 13 Înălțarea Domnului. Sf. Mc. Ermie din Pont; Sf. Mc. Eusebie și Haralambie.

SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Săptămâna care urmează praznicului Învierii Domnului este numită Săptămâna Luminată. În vechime, Botezul era săvârșit în noaptea de Paști. Cei botezați erau numiți "luminați" și purtau haine albe în toată săptămâna de după Paști. Sunt persoane care afirmă că de la purtarea hainelor albe, această săptămână a primit numele de Săptămâna Luminată.

Dacă privim mai adânc, putem mărturisii că în această perioadă toate s-au umplut de lumină sfântă a Învierii Domnului. Să ne amintim că în noaptea Sfințelor Paști, se sting în biserică toate luminile. Numai candela de pe Sfânta Masă din Sfântul Altar rămâne aprinsă. Spațiul întunecos este chipul morții și al iadului în care a coborât Hristos cu sufletul Său. Candela aprinsă de pe Sfânta Masă este sufletul viu și îndumnezeit al Mântuitorului coborât la iad.

Preotul adresează chemarea "Veniți să primiți lumina!" tuturor, nu doar anumitor persoane. Pe toți ne cheamă să facem trecerea de la întunericul morții, la lumina vieții veșnice. Iar această trecere este exprimată prin aprinderea tuturor lumânărilor de la o singură lumânare. De aceea Biserica vestește de Sfințele Paști: "Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele de sub pământ". Iată de ce Biserica numește această săptămână ca fiind Săptămâna Luminată. Ea ne cheamă să purtăm în noi lumina Învierii lui Hristos și în această lumină să ne îmbrățișăm unul pe altul și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi. Randuieli speciale în Săptămâna Luminată

IZVORUL TĂMĂDUIRII

Vineri, în Săptămâna Luminată, ortodoxia sărbătorește Izvorul Tămăduirii, un mare praznic ce datează din a doua jumătate a primului mileniu creștin. Se face referire la o vindecare minunată a unui orb ce și-a recapatat vederea după ce și-a udat fața cu apa unui izvor situat într-o pădure din apropierea Constantinopolului. Biserica zidită din ordin împărătesc pe locul unde era situat acel izvor a primit hramul "Izvorul Tamăduirii".

La sărbătoarea de astăzi mergem cu gândul și cu inima mai ales spre Maica Domului, cea care s-a dovedit izvor al dumnezeirii, prin nașterea Mântuitorului.

În toate bisericile și mănăstirile, după Sfânta Liturghie, se săvârșește slujba de sfințire a apei (aghiasma mică), după o rânduială adecvată Săptămânii Luminate.

Hristos Cel înviat, Izvor nesecat de daruri pentru noi, să fie pururi în mijlocul nostru. Amin.

Slujbele din Săptămâna Luminată se țin cu Ușile Împărătești larg deschise. Astfel, privirea spre altar nu mai este împiedicată de nimic, ceea ce simbolizează ușa deschisă de la mormântul Mântuitorului, dar și ruperea catapetesmei Templului din Ierusalim în momentul morții Mântuitorului.

În această perioadă, slujbele Bisericii sunt deosebite de cele din restul anului. Toate cântările și citirile din această perioadă a Săptămânii Luminate fac referire directă la Învieria din morți a Mântuitorului. Slujbele sunt mai frumoase prin această bucurie a Învierii de care sunt inundate toate rânduielile liturgice.

În Săptămâna Luminată, zilele de miercuri și vineri sunt zile cu "hărți". Biserica ne ofera dezlegare la mâncărurile de dulce datorită Învierii Domnului. Conform Tipicului Sfântului Sava, miercuria și vinerea, în perioada cuprinsă între Învieria Domnului și Duminica Tuturor Sfinților (prima după Rusalii), avem "dezlegare la pește".

De la Învieria Domnului și până la Rusalii, nu se fac metanii, ci doar închinăciuni.

Începând din Duminica Sfințelor Paști și până la Înălțarea Domnului, la Liturghie se cântă Axionul Paștilor: "Ingerul a strigat ...", iar credincioșii se salută cu cuvintele: "Hristos a înviat!" și răspund: "Adevărat a înviat!"

În Săptămâna Luminată nu se citește Psaltirea. În această săptămână nu se fac parastase pentru cei trecuți la cele veșnice. Amintim că începând cu praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, Biserica nu mai face slujbe speciale pentru cei adormiți. Aceste slujbe sunt reluate după Duminica Tomii. Acest lucru nu înseamnă că ei sunt dați uitării. Să nu pierdem din vedere că Biserica îi pomenește pe aceștia în cadrul oricarei Sfinte Liturghii. Chiar și în Săptămâna Patimilor cei adormiți sunt pomeneți în cadrul Sfintei Liturghii din Joia cea Mare, apoi de praznicul Învierii și la orice Sfântă Liturghie de după Sfințele Paști.

După binecuvantarea de început de la Vecernie și Utrenie, se cântă troparul "Hristos a înviat din morți..." (de trei ori) și stihurile Paștilor. În vremea rostirii stihurilor, preotul cadește cele patru laturi ale Sfintei Mese și întreg Sfântul Altar.

Slujbele de înmormântare din Săptămâna Luminată sunt oficiate după o rânduială specială. Slujba înmormântării este înlocuită de slujba Învierii. Așadar și cântările acestei slujbe vorbesc de biruința Vieții asupra morții.

Mărti, în Săptămâna Luminată, au loc uscarea și sfărâmarea Sfântului Agnet, sfințit în cadrul Liturghiei Sfântului Vasile din Sfânta și Marea Joi, din Săptămâna Patimilor. Amintim că în Joia Mare, în cadrul Proscomidiei, pe lângă Sfântul Agnet, care se folosește la Sfânta Liturghie din ziua respectivă, se mai scoate încă un Agnet, care se sfințește împreună cu celălalt, fără să se rostească de doua ori rugăciunile epiclezei și fără să se binecuvanteze fiecare separat.

Al doilea Agnet este uscat și sfărâmat după o rânduială specială. După ce este sfărâmat, este așezat într-un chivot pe Sfânta Masă din Altar. Acest Agnet este folosit de-a lungul întregului an pentru împărțirea bolnavilor sau a celor care nu pot merge la biserică din motive bine întemeiate.

În vinerea din Săptămâna Luminată, de Izvorul Tămăduirii, se obișnuiește ca după otpustul Sfintei Liturghii să se săvârșească slujba sfințirii celei mici a apei.

Hristos a Inviat!

Adrian Cocoșilă

ARGUMENTELE ÎNVIERII DOMNULUI IISUS

“După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu”.

- Există mai multe argumente ale învierii Domnului Iisus, argumente că Domnul Iisus este viu:

1. MORMÂNTUL ESTE GOL:

- Aici s-au ridicat mai multe obiecții de-a lungul timpului:

a) TEORIA MORMÂNTULUI GREȘIT:

- Femeile au greșit mormântul și s-au dus la un alt mormant!

- *Răspuns:*

- Femeile nu puteau confunda mormântul deoarece ele au văzut mormântul mai înainte și felul cum a fost pus Domnul Iisus în el:

- Marcu 15,47 “Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau”.

- Luca 23,55 “Femeile care veniseră cu Iisus din Galileea au însoțit pe Iosif; au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Iisus în el”.

b) TEORIA LEȘINULUI:

- Domnul Iisus nu a murit pe cruce, doar a intrat într-o stare de leșin, și depus în mormântul rece și-a revenit!

- *Răspuns:*

- Medicina confirmă că în cazul unui deces, apa și sângele din corpul omului se separă între ele:

- Ioan 19,33-34 “Când au venit la Iisus și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor; ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o săgeată; și îndată a ieșit din ea sânge și apă”.

c) TEORIA TRUPULUI FURAT:

1. Ucenicii au furat trupul Domnului Iisus, în timp ce gărzile romane dormeau: Matei 28,13 “și le-au zis: „Spuneți așa: „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și L-au furat.”

2. Autoritățile romane sau liderii religioși iudei au furat trupul!

- *Răspuns:*

1. Dacă l-au furat ucenicii, de ce au fost gata să moară pentru crezul lor că Iisus este viu? Cum se explică în acest caz elanul și curajul lor în fața morții dacă la bază ar fi o minciună?

2. Dacă l-au furat dușmanii, de ce nu au contracarat scoțând la iveală trupul neînsuflit atunci când ucenicii au început să predice despre înviere?

d) TEORIA HALUCINAȚIEI:

- Aparițiile lui Iisus de după înviere au fost de fapt niște simple iluzii sau halucinații!

- *Răspuns:*

- Acestea sunt fenomene individuale. Cum se poate ca peste 500 de persoane să aibă în același timp, aceeași halucinație?

2. GIULGIUL ESTE NEATINS:

- Ioan 20,8 “Atunci celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt, a intrat și el; și a văzut și a crezut”.

- Întrebarea este tocmai aceasta: Ce a văzut ca să-l facă să creadă?

a) A văzut fâșiile de pânză jos: Ioan 20,5 “S-a plecat și s-a uitat înăuntru, a văzut fâșiile de pânză jos, dar n-a intrat”.

b) Ștergarul care fusese pe capul Domnului nu era cu fâșiile de pânză, ci la o parte: Ioan 20,7a “Iar ștergarul care fusese pus pe capul lui Iisus nu era cu fâșiile de pânză...”

c) Ștergarul nu fusese mototolit, ci făcut sul: Ioan 20,7b “...ci făcut sul și pus într-un alt loc singur”.

- Totul era în ordine, dacă cineva ar fi furat trupul atunci ștergarul nu ar fi fost împăturit cu grija!

3. IISUS A FOST VAZUT:

- Arătările de după înviere sunt un argument că Iisus a înviat. El S-a aratat:

1. Mariei Magdalena: Marcu 16,9-11, Ioan 20,11-18

2. Femeilor care se întorceau de la mormânt: Matei 28,8-10

3. Lui Petru: Luca 24,34

4. Celor doi ucenici pe drumul Emausului: Marcu 16,12-13, Luca 24,13-35

5. Celor zece ucenici în seara învierii: Luca 24,36-49, Ioan 20,19-23

6. Celor unsprezece ucenici (inclusiv lui Toma) o săptămână mai târziu: Marcu 16,14, Ioan 20,24-29

7. Celor șapte ucenici la Marea Tiberiadei: Ioan 21,1-14

8. Celor unsprezece ucenici în Galileea: Matei 28,16-17

9. La peste cinci sute de frați deodată: 1 Corinteni 15,6

10. Lui Iacov, fratele Domnului: 1 Corinteni 15,7

11. Celor care au fost martori ai înălțării: Fapte 1,1-14

12. Martirului Ștefan: Fapte 7,56

13. Lui Pavel: Fapte 9,3-7, 22,6-9, 26,13, 1 Corinteni 15,8

14. Lui Ioan, în insula Patmos: Apocalipsa 1,12-18

4. UCENICII AU FOST TRANSFORMAȚI:

- Transformarea ucenicilor este poate cea mai mare dovadă a învierii!

- Dintre cei unsprezece ucenici, zece au murit cu moarte de martir, pentru credința lor:

1. Petru a fost răstignit.

2. Andrei a fost răstignit în orașul Patras, pe o cruce în formă de X.

3. Iacov, fiul lui Zebedei, a fost ucis cu sabia din porunca lui Irod Agripa: Fapte 12,2

4. Filip a fost răstignit.

5. Bartolomeu a fost răstignit.

6. Toma a fost ucis cu lancea în India.

7. Matei a fost tăiat cu fierăstraul în Etiopia.

8. Iacov, fiul lui Alfeu, a fost răstignit.

9. Tadeu a fost ucis cu săgeți.

10. Simon Zilotul a fost răstignit.

11. Ioan, fiul lui Zebedei a murit de moarte naturală.

CE ESTE “PAȘTILE BLAJINILOR”?

Hristos a înviat! Văzând sau auzind diverse știri și comentarii pe internet despre „Paștele blajinilor”, mi-a fost dat să aud idei mai mult sau mai puțin trăsute cu privire la această zi; păcat că unele chiar de la clerici ai Bisericii Ortodoxe. Cea mai șocantă dintre ele a fost la Radio Moldova unde „o tanti prezentatoare” a zis că această zi (parafrazăz): este închinată „spiritelor celor morți”, care „în această zi se întorc pe pământ” și se bucură alături de cei veniți la cimitire să-i cinstească. De aceea cred că este util să amintim puțin istoria și însemnătatea acestei zile. Ea nu este chiar atât de simplă cum cred unii, dar nici foarte complicată încât să nu fie reținută chiar de fiecare creștin.

Învieria lui Lazăr și a altor persoane de către Mântuitorul, dar mai ales Slăvita Înviere a lui Hristos Însuși, sunt premiza credinței în învierea noastră și a tuturor celor din veac adormiți. Credința în înviere este fundamentală în creștinism. Învierea lui Hristos, așa cum spune Sf. Ap. Pavel, este și arvuna învierii noastre și a tuturor celor din veac adormiți. Toți vom învia, dar nu toți în aceeași stare: unii „spre învierea vieții, iar alții spre învierea osândei” (cf. *Ioan 5,29*).

Desigur, bucuria Învierii, dar și evenimentul Învierii în sine, precum și serbarea anuală a acesteia, este o mare mângâiere și bucurie mai ales pentru cei adormiți, trecuți la Domnul (nu „în neființă” cum se exprimă unii, care n-au idee de creștinism) și care așteaptă învierea de obște, după cum și noi o așteptăm.

În vechime, mai ales prin părțile noastre, exista obiceiul ca chiar în ziua de Paști, la întoarcerea de la Biserică, creștinii să treacă pe la cimitir (mai ales că multe cimitire sunt chiar în preajma sfântului locaș) și îi salutau pe cei adormiți cu același salut „Hristos a înviat”. În legătură cu acest obicei se cunosc și diferite semne minunate, cum a fost de exemplu în Lavra Peșterilor din Kiev, când un călugăr a intrat în peșterile unde sunt așezate moaștele cuvioșilor adormiți, și la salutul „Hristos a înviat!”, cei adormiți au răspuns toți odată: „Adevărat că a înviat”. Deci Învierea ne adună pe toți și, practic, distruge zidul dintre cei vii și adormiți.

Apare însă întrebarea, de unde acest „Paște al blajinilor” și de ce este sărbătorit el anume acum?

În primul rând trebuie să explicăm termenii. «Пасха блаженных», numită la ruși mai des «Радоница», a dat în românește numele de „Paștele blajinilor” care s-ar putea traduce cu „Paștile celor fericiți” sau mai simplu - „Paștile celor adormiți”. E același Paști, dar extins și sărbătorit în două locuri: în casele noastre, când masa este pentru cei vii; și în cimitire, la morminte, când masa și darurile sunt servite în cinstea celor adormiți.

Dacă e să abordăm problema doar din punct

de vedere spiritual, acest „Paști al blajinilor” poate fi sărbătorit odată cu Paștele propriu-zis sau imediat după acesta. Dar întrucât creștinii nu doresc doar să servească o masă sau să facă milostenie în cinstea celor adormiți, ci să facă și rugăciuni de pomenire pentru ei - ceea ce e foarte bine și recomandabil, a fost nevoie ca „Paștile blajinilor” să fie mutat cu o săptămână mai târziu. Tipicul bisericesc interzice pomenirea morților în toată Săptămâna Luminată, inclusiv în Duminica Tomii, prima de după Paști. De aceea, a fost obligatoriu ca această zi de pomenire a morților să fie mutată cel mai devreme posibil - și această zi este luni, în săptămâna care urmează după Săptămâna Luminată.

Rușii, puternic influențați de spiritualitatea monahală, au mutat această zi abia marți, pentru că mulți postesc în ziua de luni (pe lângă miercuri și vineri) și o pomenire făcută luni, nu ar permite o bucurie deplină din cauza postului. E normal însă ca sărbătoare să fie ținută de creștinii mireni anume luni, în prima zi de după Paști în care se permit pomenirile.

Acest „Paște al blajinilor” e ținut doar în Biserica Rusă și în puține regiuni în Moldova din dreapta Prutului. Restul ortodocșilor îi pomenesc pe adormiți în celelalte zile prevăzute în calendar pentru astfel de pomeniri. Deci, putem spune, „Paștele blajinilor” e un obicei local.

În perioada comunistă sărătoarea nu se putea ținea luna (cum obișnuiesc moldovenii) și nici marțea (cum obișnuiesc rușii), de aceea s-a instituit obiceiul de a începe pomenirea morților încă de duminică, ceea ce inițial nu era, întrucât în ziua de Duminică, pe toată perioada anului, pomenirile morților sunt interzise. În acest caz însă, deja s-a generalizat o excepție, care bineînțeles nu atacă învățătura de credință și nici rânduielile liturgice fundamentale ale Bisericii.

Iată în câteva cuvinte originea acestei sărbători. Este o sărbătoare de bucurie pentru Hristos cel Înviat. Este o afirmare a credinței și nădejzii noastre în învierea morților. Este și o zi de pomenire a celor adormiți, dar una plină de optimism și bucurie, pentru că prin Învierea lui Hristos, moartea nu mai este un sfârșit fatal, ci doar o trecere spre viața veșnică alături de Hristos și de toți sfinții și dreptii care au bine-plăcut Lui.

Ierom. Petru Pruteanu

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

MITROPOLITUL GAVRIIL BĂNULESCU-BODONI - PRIMUL ARHIPĂSTOR AL EPISCOPIEI CHIȘINĂULUI ȘI HOTINULUI

Grigore (numele din botez al viitorului mitropolit) este descendentul neamului Bănulescu-Bodoni originar din Cumpu Lung Moldovenesc, care mai apoi s-a stabilit cu traiul în Transilvania. S-a născut Grigore în anul 1746 în familia lui Grigore și Anastasia Bănulescu-Bodoni în orașul Bistrița-Năsăud din Transilvania, care pe atunci intra în componența imperiului Austro-Ungar.

Despre timpul în care s-a născut cărturarul nostru un istoric avea să spună că „din toate nevoile care s-au abătut asupra Moldovei și Valahiei din timpul înființării lor, nici una nu a fost atât de dezastruoasă ca cea din timpul cărmuirii fanarioților”. Toate posturile din administrația publică și ecleziastică erau ocupate de greci. Ura dintre cei de o credință, greci și români a atins apogeul, încât i-a făcut pe ultimii să-i ajute pe turci la înăbușirea răscoalei din Moreea (1821).

În botez viitorului mitropolit i s-a dat numele tatălui său Grigore. Chiar dacă Bănulescu-Bodoni s-a născut într-o familie înstărită, copilăria lui nu a fost chiar atât de fericită. Cei șapte copii în familie nu sporeau bunătatea materială a acesteia.

Studiile începătoare cărturarul nostru le-a făcut sub supravegherea unchiului din partea mamei, care activa ca preot într-un satuc situat nu departe de orașul Bistrița. Ulterior, sub îndrumarea aceluiași unchi, și-a continuat studiile la școala normală din localitatea Năsăud (Șape-sate). După absolvirea școlii amintite, Grigore merge la Budapesta pentru a-și continua studiile, mai apoi între anii 1771-1773 el își continuă studiile la Academia Teologică din Kiev. Dorința de cunoaștere îl aduce pe viitorul ierarh în Grecia, unde pe parcursul a trei ani (1773-1776) își perfecționează studiile în diferite școli din insula Chios, Patmos, muntele Smirna și Sfântul Munte, adevărate centre de promovare a culturii și limbii elene.

Este de ajuns să amintim că primul dintre orașele amintite, Chiosul era unul dintre marile centre ale culturii elene. Școala de aici atrăgea studenți din celelalte insule egeene, dar și din Smirna, Constantinopol, Epir, Tesalonic, Peloponez, Creta, precum și din țări îndepărtate ca Armenia, Siria, Palestina și Egipt. Aici exista o foarte bună bibliotecă și excelenți profesori precum Athanasios Parios, directorul școlii, care a predat teologie, retorică, logică și metafizică, și Dorotheos Proios, profesorul de matematică și fizică, înainte de Parios și Proios a activat remarcabilul educator Neofit Kafokalavitul, un evreu convertit la Ortodoxie, care a trăit ca monah la Athos și în 1749 a devenit primul director al școlii din Chios. El a predat mai întâi aici, apoi în Valahia și Transilvania, fiind și autor a numeroase cărți. George Zolotas (1845-1906), în lucrarea sa în cinci volume Istoria insulei Chios, Zolotas menționează și alți profesori care au activat aici la sfârșitul sec. al XVIII-lea: Gabriel Astrakares, Iakovos Mavros, Sf. Macarie de Corint și Athanasios Parios.

Pe lângă o pregătire cărturărească generală bună, Grigore a primit și pregătire filologică corespunzătoare.

În 1776, se întoarce în patrie și este numit ca învățător în clasele primare la Năsăud. Însă din cauza atitudinii ostile de care dau dovadă ungurii față de români el este nevoit să părăsească locurile natale și să-și îndrepte pașii spre

Moldova. La Iași, Grigore face cunoștință cu mitropolitul Gavriil Calimachi, care i-a devenit prieten și protector. La Iași, în 1778, viitorul ierarh este numit ca profesor de limba latină în școala din localitate. Însă și în acest post nu a lucrat mult timp, pentru că peste un an, în 1779, cu ajutorul aceluiași Gavriil Calimachi, pleacă în insula Patmos pentru a-și continua studiile. Însă până a ajunge la școala din Patmos, el se îndreaptă spre Constantinopol cu o scrisoare de recomandare către patriarhul ecumenic de atunci Sofronie II (1774-1780). În capitala imperiului otoman, la vârsta de 33 de ani depune voturile monahale și este călugărit de către Î.P.S. Parthenie Cernik, cu numele de Gavriil, în mănăstirea „Adormirii Maicii Domnului”, probabil în cinstea protectorului său Gavriil Calimachi.

În Patmos Gavriil a studiat împreună cu persoane remarcante în istoria culturii sud-est europene, printre care Grigore Anghelopoulos viitorul patriarh martir, Grgirior al V-lea, Neofit Vamvas, viitor secretar al lui Dimitrie Ipsilanti ș.a. Aici a avut posibilitatea să asculte cursurile unor personalități eminente ale culturii grecești, printre care vor fi Athanasios Parios, Gabriel Astrakares, Iakovos Mavros, Sf. Macarie de Corint, Nichifor de Chios, Constantin Vardaloh.

Pe parcursul a trei ani călugărul Gavriil Bănulescu-Bodoni își perfecționează studiile în domeniul teologie și a limbii grecești, cunoașterea căreia era obligatorie pentru toți candidații la posturile de ierarhi din țările române. După trei ani, Gavriil este nevoit să părăsească instituția de învățământ din cauza unei epidemii declanșate aici. Întors acasă la Iași, a fost observat de către ierarhii bisericii locale și în anul 1781 este numit ca profesor de limba greacă la școala din Iași, totodată împlinind și funcția de predicator la mitropolie. Este necesar să remarcăm că școala de la Iași, pe acele timpuri se bucura de o faimă nu prea bună. Cu puțin timp înainte de sosirea lui Gavriil la Iași, aici s-a iscat un scandal care a fost pe larg mediatizat. Profesorul de franceză reușise să înființeze aici o lojă masonică din care făceau parte mulți oameni înstăriți din capitala Moldovei. Despre existența lojii masonice a aflat guvernul, s-au început cercetările, organizatorul lojii a dat bir cu fugiții și chiar dacă după aceasta loja a încetat existența, totuși reputația școlii din Iași a rămas pătată, păstrându-se și neîncrederea oamenilor față de ea. Avxentii Stadnitzki, biograful mitropolitului Gavriil, vede cauza plecării viitorului ierarh de la această școală anume în proasta reputație a acesteia. În 1781, la 31 august mitropolitul Moldovei Gavriil Calimachi săvârșește hirotonia întru diacon a monahului Gavriil Bănulescu, iar la 1 septembrie al aceluiași an, acesta este hirotonit ca preot (ieromonah).

Între timp la Iași apar unele probleme, astfel că ieromonahul Gavriil Bănulescu-Bodoni este nevoit în 1782 să meargă la Poltava, la vechiul său prieten arhiepiscopul Nichifor Theotokis.

În Poltava, ieromonahul Gavriil este numit ca profesor de filosofie și limba greacă la Seminarul Teologic din localitate, iar peste un an obține postul de prefect la această instituție de învățământ. Însă peste un an este nevoit să părăsească Poltava din cauza bolii și să revină în Moldova.

În Moldova s-a reținut foarte puțin și se reîntoarce iarăși în Poltava, unde este numit ca rector al Seminarului Teologic din localitate.

În 1784 ieromonahul Gavriil este chemat la Iași de către mitropolitul Gavriil Calimachi, care îl ridică la rangul de arhimandrit, cu gândul că în curând îl va numi ca episcop la Roman.

Însă la 20 februarie 1786 se stinge din viață Gavriil Calimachi. Locul lui la Mitropolia Moldovei a fost ocupat de către Leon Gheuca, fost episcop la roman, iar catedra Romanului, după toate probabilitățile urma să-i revină lui Gavriil Bănulescu-Bodoni. Însă realitatea a fost alta, astfel că din cauza uneltirilor fanariote, care îi priveau ca pe o unealtă a rușilor în locul lui Gavriil Bănulescu-Bodoni, la catedra Romanului a fost numit grecul Iacov, care nu s-a menținut mult la Roman fiind înlocuit de alt grec pe nume Antonie.

Unii consideră că candidatura lui Gavriil a fost respinsă pe motivul că venise nu demult din Rusia. Probabil că ierarhii fanarioți pentru a câștiga favoruri de la turci n-au dorit să numească la catedra Romanului o persoană „florusă” cum era considerat Gavriil Bănulescu-Bodoni.

În urma acestor evenimente, Gavriil vine la Iacov, episcopul de Huși, care îl numește în postul de examinator și predicator eparhial. La Huși, arhimandritul Gavriil Bănulescu s-a aflat doar un an.

În anul 1787 începe un nou război ruso-turc. Odată cu

începerea ostilităților militare, împreună cu o grupă de boieri, Gavriil îl însoțește pe domnul Alexandru Mavrocordat II în călătoria sa în Rusia. Mavrocordat, împreună cu familia a fost găzduit de ruși la Poltava. În această localitate, arhimandritul Gavriil devine profesorul copiilor domnului. Tot aici la Poltava, Mavrocordat îl prezintă pe Gavriil arhiepiscopului Ambrosie (Serebrennicov), conducătorul spiritual din eparhia Ecaterinoslav, care îl ajută să obțină postul de profesor de limba greacă la Seminarul Teologic din Ecaterinoslav. Peste puțin timp, arhimandritul Gavriil Bănulescu-Bodoni este numit în funcția de rector al Seminarului amintit. Totodată arhimandritul Gavriil renunță la postul de profesor de limbă greacă, în favoarea ucenicului său V. Martinov, care ulterior îl va caracteriza pe Gavriil ca pe un om „foarte greoi”.

În anul 1788 se stinge din viață mitropolitul Moldovei Leon Gheuca, iar în următorul an 1789 armata rusă ocupă Moldova. În același an, prin ucuzul Ecaterinei se preconiza alegerea unui nou mitropolit la Iași. Prin hotărârea Sfântului Sinod, instaurarea noului Mitropolit al Moldovei urma să fie înfăptuită de către arhiepiscopul Ambrosie de Ecaterinoslav.

Însă în loc să se inițieze alegerea noului mitropolit, prin ucuzul împărătesei Ecaterina, din 22 decembrie 1789, Ambrosie de Ecaterinoslav este numit ca locotenent (местоблюстител) al Mitropoliei Moldovei. Venind la locul de destinație arhiepiscopul Ambrosie a fost însoțit de arhimandritul Gavriil Bănulescu-Bodoni, care urma să-l ajute la stabilire legăturilor necesare cu clerul și populația din principat. Prin același ukaz din 22 decembrie 1789, arhimandritul Gavriil Bănulescu-Bodoni, la recomandarea lui Potemkin este hirotonit ca episcop al Belgradului (Cetatea-Albă) și Benderului, însă hirotonia acestuia va avea loc peste un an de la sosirea în Moldova.

Hirotonia lui Gavriil Bănulescu-Bodoni a avut loc la 26 decembrie 1791 în capitala Moldovei, orașul Iași. La acest eveniment împreună cu Ambrosie al Ecaterinoslavului au luat parte încă doi episcopi Ioan de Travelia (Georgia) și Grigore de Irinopol. Jurisdicția lui Gavriil Bănulescu-Bodoni se extinde asupra sudului Basarabiei cu orașele Reni, Ismail, Cetatea-Albă, Chilia și Bender. C. Erbiceanu consideră că episcopii de Cetatea Albă (Akkerman) aveau prioritate înaintea celorlalți episcopi moldoveni, la alegerea Mitropolitului Moldovei. Astfel că prin numirea lui Gavriil Bănulescu-Bodoni ca episcop de Akkerman, se pregătea baza canonică și punerea în acord cu obiceiurile țării a unei eventuale numiri a acestuia în calitate de Mitropolit al Moldovei. Gavriil Bănulescu-Bodoni s-a menținut în acest post cam o jumătate de lună, până la 11 februarie 1792.

Peste trei zile de la hirotonia lui Gavriil Bănulescu-Bodoni ca episcop de Akkerman, la 29 decembrie 1791, la Iași, este iscălită pacea între Rusia și Poarta Otomană. Ca urmare a acestui eveniment, Moldova și Valahia urmau să fie înapoiate Porții. După plecarea lui Ambrosie în Rusia, catedra Moldovei rămâne și fără de locotenent. La 11 februarie 1792 prin ucuzul Ecaterinei, împărăteasa Rusiei, Gavriil Bănulescu-Bodoni este numit ca Mitropolit al Moldovei.

Pentru instalarea mitropolitului Gavriil la catedra din Iași, a fost „redactată” vechea rânduială de ridicare la rangul de mitropolit al Moldovei. Ridicarea la rangul de mitropolit a avut loc în casa contelui Kahovski M, care împlinea rolul domnului Moldovei. Inaugurarea a fost oficiată de către arhiepiscopul Ambrosie la catedrala mitropolitană din Iași.

După ce trupele ruse au trecut Nistrul, situația mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni devine foarte șubredă. Deoarece acesta fusese ridicat la rangul de Mitropolit prin ukaz împărătesc, iar nu ales, lucru considerat drept încălcare gravă a tradițiilor Bisericii și a țării, iar faptul că acest eveniment s-a produs și fără de acordul patriarhului ecumenic, era considerat ca un act necanonic. Din aceste considerente patriarhul Neofit al VII (1789-1794) al Constantinopolului a cerut ca să fie ales un nou Mitropolit la catedrala Moldovei și anume pe Iacov Stamati, fost episcop de Huși. După cum vedem, intronizarea Mitropolitului Gavriil la Iași, s-a făcut după o „rânduială simplificată”, „fără să fie ales, fără de acordul patriarhului Constantinopolului și după semnarea acordului de pace ceea ce submina legitimitatea actului în sine. Patriarhul ecumenic Neofit trimite o gramată prin care, neținând cont de amestecul rusesc și considerând scaunul mitropolitan de la Iași vacant, îndeamnă pe domnul țării, Alexandru Moruzi, ca „după cele dintre început obiceiuri ale pământului”, să aleagă un nou mitropolit, a cărui legătură canonică să se păstreze cu scaunul de la Constantinopol.

(va urma)
Dr. Nicolae FUȘTEI

LA SLUJBA ÎNVIERII NU MI-AM PUTUT STĂPÂNI LACRIMILE

Istoria preotesei americane Velvet Makfeters

Preotesea Velvet este de peste patruzeci de ani soția și prietena părintelui Justin Makfeters, parohul bisericii Înălțării Domnului din Arhiepiscopia Ortodoxă a Antiohiei, or. Norman, Oklahoma, Statele Unite ale Americii. Vă propunem însemnările preotesei despre ce înseamnă să fii ortodox în America.

Când m-am căsătorit cu părintele Justin, el era pastor în una din bisericile protestante. Cu toate acestea, el mereu și-a dorit să fie creștin-ortodox, chiar și în timp ce studia la seminarul protestant. Mult timp nu era luat în serios în această dorință a sa: ce ortodox poți fi cu așa un nume (Makfeters – nume scoțian)? Aproximativ 20 de ani, noi am aparținut Bisericii Episcopale. Dar părintele era obosit de faptul că mereu existau schimbări în regulile de slujire.

La un moment dat părintele s-a adresat enoriașilor bisericii din Dallas unde slujea: „Voi deveni ortodox, chiar dacă va trebui să rămân doar pe banca de la intrarea în biserică și să mă dezic de a mai fi preot.”

Aproximativ un an și jumătate am trăit în obscuritate. A fost un moment foarte dificil, probabil că am fost verificați: Înțelegeam oare propria alegere? În același timp, părintele își continua studiile. În final, am primit un telefon de la Denver și părintelui I s-a spus că el va deveni în cele din urmă preot ortodox. Hirotonia a avut loc la Denver, și enoriașii părintelui acelei mici biserici din Dallas, de asemenea s-au convertit la Ortodoxie.

Inițial credința noastră mă „apăsă” foarte mult ... Pentru mine multe erau străine, pentru că și gândirea mea era una diferită. La început, totul părea fără rost. Îmi aduc aminte cum mă speriau într-un fel icoanele, pentru că eu sunt pictor și am o percepție vizuală foarte dezvoltată. Icoanele mă distrăgeau inițial, le percepeam doar ca artă, până când mi-am dat seama ce înseamnă: sunt niște ferestre către Cer, „instrumente” pentru rugăciune. Deci mi-a luat un timp înainte de a le pune toate la locul lor.

Ortodoxia are o tradiție atât de bogată, că înveți ceva nou în fiecare zi, chiar dacă sunt ortodoxă deja de 25 ani. De fiecare dată, se pare că se aprinde o lumină și înțelegi că absolut toate au un sens! Dar la primul meu Paște orthodox am plâns toată slujba, era prea dificil – o slujbă pascală nocturnă, precedată de un post strict ... Mă gândeam că eu nu voi putea așa, că e prea greu. Dar te obișnuiești cu acest fel de viață, și ea devine o parte din tine ...

Am ADD (tulburare de atenție) și dislexie, așa că nu pot asimila ceea ce citesc. Dar părintele Justin citește foarte mult! Și astfel pot învăța de la el.

Cred că, pentru aceasta Dumnezeu l-a trimis în viața mea: pentru a ajuta cu adevărat sufletul meu. Eu nu sunt în stare de multe ori să-mi amintesc ce am citit, am fost mult timp limitată în ceea ce privește dezvoltarea spirituală din cauza dislexiei, dar aceasta nu mai este o problemă datorită soțului meu.

Am fost crescută într-o biserică protestantă. În mediul meu nu era obișnuit să gândești vast, mulți aveau obiceiul de a se judeca reciproc. Dar în bisericile ortodoxe, unde am fost, oamenii au o atârnare diferită unii față de alții, mai umană așa crede. Și mereu continui să te dezvolti spiritual, un pas înapoi, un pas înainte, doi pași înainte, un pas înapoi.

Este o relație cu Dumnezeu bazată pe iertare și iubire. Încetezi mereu să te hărțuiești că nu întotdeauna ești suficient de bun.

Aceasta m-a schimbat foarte mult, pentru că în cele din urmă pot fi ceea care sunt, fără să încerc să mă conformez la ceva tot timpul ... În oameni există și bine și rău, ceva te poate răni, ceva nu, dar oamenii sunt oameni, spre deosebire de credința, care nu se schimbă niciodată. Mereu m-a liniștit faptul că deși lumea se schimbă, credința rămâne aceeași, cum a fost dată părinților Bisericii.

Cred că nouă, americanilor ne este foarte greu să ne schimbăm modul de gândire, pentru că americanii – sunt rebelii care au venit aici pentru a lupta pentru țara sa. În ei persistă grija constantă despre propriu eu, mulți americani sunt egoiști și se îngrijesc doar de propria prosperitate. Este foarte greu să te schimbi, căci ești prins în această mentalitate. Noi permanent ne împovăram unul pe altul cu nevoile noastre, pentru noi toate sunt „dumnezeu” – în afară de adevăratul Dumnezeu. Suntem atât de materialişti, atât de preocupați de lucru, de câștigarea banilor, că nu mai ținem minte că nu banii ne aduc fericirea.

Mulți americani au ajuns la Ortodoxie prin căutări intelectuale. Ei nu sunt mulțumiți de ceea ce au - casa lor, biserica lor, cum au fost crescuți și educați. Astfel ei citesc literatură duhovnicească, până nu sesizează că aceasta este credința care ni s-a dat de către părinții noștri, apostolii. Deci, una dintre căi este cea intelectuală. Dar există de asemenea și oameni ca mine, cu un simț intuitiv care îi aduce la Ortodoxie, care nu poate fi asemănată cu nimic altceva, fiind adevărata credință.

Sursa : <http://www.holyresurrectionparish.org>

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI

(începutul în pag. 1)

Vă întâmpin și în acest an, drept-măritori creștini, cu bucuria, pacea și nădejdea învierii, „știind că Cel care a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi” (II Corinteni 4,14) „spre nădejde vie, spre moștenire nestricăcioasă, neîntinată și nevăzută” (I Petru 1,3-4).

Iubiți credincioși,

Marea și nemuritoare veste a învierii au trăit-o mai întâi femeile mironosițe care au venit dis-de-diminează la mormânt ca să ungă trupul lui Iisus (Marcu 16,1).

Însă, îngerii, care străjuiau mormântul le-a vestit bucuria învierii îmbărbătându-le inimile pline de spaimă, dar și de iubire zicându-le: „Nu vă temeți, ci... degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo îl veți vedea” (Matei 28, 5-7).

De ziua Învierii Mântuitorului, spaima, tristețea și deznădejdea au rămas undeva departe, în trecut. Din gura lui Iisus, răsună acum cu putere un singur cuvânt, adresat mironosițelor și în același timp, tuturor credincioșilor: „Bucurați-vă!”.

Bucurați-vă pentru voi și pentru fiii voștri, deoarece ați fost sloboziți de legăturile păcatului și de minciuna morții. S-au împlinit cele ce ziceau însuflețiți de Duhul Sfânt prorocii cei de demult: „El va înlătura moartea pe vecie” (Isaia 25,8); „Unde îți este, moarte, boldul tău?”; unde îți este, iadule, biruința ta?” (I Corinteni 15,55).

Drept-măritori creștini,

A mărturisi Învierea lui Hristos, înseamnă nu numai a avea în suflet icoana Sa vie luminoasă, ci a te sili să o descifrezi și în ființa semenului tău. Înseamnă a avea grijă nu numai pentru binele și fericirea proprie, ci în aceeași măsură și pentru binele și fericirea tuturor semenilor tăi. Prezența Mântuitorului Cel Înviat o simțim și o trăim mai cu seamă întreolaltă.

Prin Înviere, El întinde peste noi toți ocrotirea și bunătatea Sa, pacea și iubirea Sa,

cât și nemărginita-i milostivire. „În El trăim și ne mișcăm și suntem”. (Fapte 17,28). Învăluți fiind de aceste virtuți, așa trebuie să se desfășoare întreaga noastră viață duhovnicească rămânând într-o desăvârșită legătură cu Mântuitorul Hristos Cel Înviat, prezent de-a pururi în Biserică.

De aceea, vă îndemn pe toți: arhipăstori și preoți-slujitori, monahi și monahii, vârstnici și tineri, ostași și cei din înalte dregătorii ca în această perioadă a învierii Domnului, dar și în toate zilele vieții noastre să rămânem cu Hristos Domnul și Biserica Sa Drept-măritoare, săvârșind rugăciuni neîntrerupte și fapte creștinești pentru tot poporul și pentru fiecare.

Împărtășindu-vă arhierasca noastră binecuvântare în această luminoasă noapte pascală, vă doresc tuturor să sărbătoriți în pace și cu belșug, în liniște și cu bucurii sfinte „Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare”, adevărind tuturor împreună că:

Adevărat a înviat Domnul Hristos!

Din milostivirea lui Hristos Cel înviat,
Vladimir
MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI AL ÎNTREGII MOLDOVE

Învierea Domnului, Anul mântuirii 2013 or. Chișinău

Popas duhovnicesc – urcuș spre Înviere

Liceul republican cu profil real și Seminarul teologic „Sf. Trei Ierarhi” au organizat conferința practică „Popas duhovnicesc – urcuș spre Înviere”. Circa o sută de învățăcei și cadre didactice din ambele instituții au fost implicate în desfășurarea acestei activități.

Șase liceeni au venit cu comunicări la tema: patriotism, indiferență, personalități ale Bisericii, semnificații pascale etc., iar după fiecare prezentare era interpretată câte o cântare specifică acestei perioade de postire.

Cu mesaje de salut au venit dl Gheorghe Gânju, directorul Liceului real, precum și preoții Octavian Moșin și Victor Ceresău.

În cadrul activității au fost desemnați învingătorii concursului desfășurat în cadrul liceului real, astfel au fost premiați șapte liceeni la compartimentele poezie, eseu și desen.

Această activitate a fost o adevărată împropătare sufletească pentru tineri în cadrul Săptămânii Tineretului Ortodox.

Sursa: www.tineretulortodox.md

Lăcaș de închinăciune pentru românii din Montecatini Terme – Italia

Românii din Montecatini Terme - Italia au din această lună un paraclis ocrotit de Sfânta Pelaghia în care se adună la sfintele slujbe. La începutul anului, PS Episcop Siluan l-a trimis pe preotul Matei Tulan pentru a sluiji în mijlocul credincioșilor ortodocși din această regiune, informează Ziarul Lumina.

În regiunea Montecatini Terme - Italia a fost înființată în acest an o nouă parohie, cu binecuvântarea Preasfințitului Siluan, Episcopul ortodox român al Italiei. Părintele paroh de la Montecatini Terme, Matei Tulan, împreună cu părintele Ștefan Tulan, paroh al Parohiei Rediu, Protopopiatul Iași 1, județul Iași, au oficiat în duminica a 4-a din Postul Mare (n.r.: duminică, 14 aprilie) slujba Aghesmei mici și Sfânta Liturghie. Momentul de sărbătoare, prilejuit de binecuvântarea cu apă sfințită a lucrărilor săvârșite, a fost încununat de prezența unui număr mare de credincioși. Românii aflați la muncă în regiunea Montecatini Terme s-au bucurat astfel că se pot aduna în rugăciune și că pot ține dreapta credință așa cum o făceau când erau în țară. În luna ianuarie a acestui an, PS Episcop Siluan l-a hirotonit preot pe diaconul Matei Tulan, pe seama Parohiei Montecatini Terme. În perioada ce a urmat au început demersurile pentru identificarea unui spațiu în care să se officieze sfintele slujbe.

“Am început oficierea sfintelor slujbe în incinta unei capele catolice în fiecare joi și duminică. La prima slujbă din nou-înființata parohie au venit câteva doamne entuziasmate care au mulțumit cu lacrimi lui Dumnezeu pentru că au un loc în care se pot ruga în limba și credința în care s-au născut. Prin dragostea românilor din Parohia Montecatini Terme a fost strânsă o sumă de bani pentru obiectele liturgice. Apoi, cu binecuvântarea Preasfințitului Siluan, am venit în România pentru cumpărarea celor necesare, dar și pentru a aduna obiecte sau icoane care să înfrumusețeze sfântul lăcaș. A fost foarte greu până la momentul binecuvântării lăcașului de închinăciune pentru că am fost lipsit de ajutor și fără serviciu, atât eu, cât și soția. Am fost întăriți de credința în Dumnezeu, de Preasfințitul Siluan, care ne-a numit «următori ai Apostolilor pe meleaguri străine», și de dragostea oamenilor din Montecatini Terme”, a declarat pr. paroh Matei Tulan.

Mulțime de credincioși la slujba sfințirii

După trei luni de slujire neîntreruptă a Sfintei Liturghii în duminici și sărbători, capela a devenit neîncăpătoare pentru numărul mare de români care veneau la rugăciune. Astfel, la sfârșitul lunii martie s-a găsit o altă locație pentru sfintele slujbe, într-o fostă fabrică de dulciuri dezafectată.

“În jur de 30 de persoane au lucrat timp de câteva zile la amenajarea noului lăcaș de închinăciune. Am avut o echipă de electricieni, lemnari, zugravi, s.a., care s-au ostenit voluntar pentru a face o casă în care sufletele lor să se adune în rugăciune și să preaslăvească Sfânta Treime. În ziua de 14 aprilie, cu lacrimi în ochi și plini de emoție, românii au participat în număr mare la binecuvântarea lucrărilor săvârșite. Credincioșii s-au bucurat că au o bisericuță mult mai spațioasă în care să se adune și să se roage”, a mai spus pr. paroh Matei Tulan.

Parohia românilor din Montecatini Terme este ocrotită de Sfânta Pelaghia, pomenită de Biserica noastră în fiecare an la 4 mai. Programul liturgic al parohiei cuprinde oficierea Acatistului (în fiecare joi, de la ora 15:00), a Vecerniei (sâmbăta de la ora 16:00), a Utreniei și Sfintei Liturghii (duminica de la ora 8:00). După slujbele de joi și duminică este program de spovedanie.

Statistici cu organizațiile religioase din Ucraina

8.04.2013, Lviv (Catholica) - Conform raportului ministerului culturii din Ucraina “Despre starea și tendințele de dezvoltare a situației religioase și a relației Bisericii-stat în Ucraina”, confesiunile creștine domină rețeaua

religioasă din Ucraina. Ortodocșii, protestanții și catolicii cumulează aproape 94% dintre organizațiile religioase din această țară.

Sondajele arată o creștere a numărului de instituții religioase ce au devenit stabile în ultimii patru ani și rata de creștere este undeva la 2%, cu o tendință de scădere. În 2012, numărul total de organizații religioase a crescut cu 1,4% comparat cu anul anterior. În 2011 indicatorul era de 1,8%, în 2010 1,9%, în 2009 2%, iar în 2008 1,8%. Dintre confesiunile creștine, ortodoxia domină de departe. În 2013, ea are 19.107 de organizații religioase, față de 17.071 în 2009. Comunitățile ortodoxe au un total de 51,6% din totalul de comunități religioase din țară.

Organizațiile religioase protestante însumează 10.613 comunități, adică 28,7% din totalul pe Ucraina. La începutul anului 2008 numărul organizațiilor protestante era de 9.595, adică 27,8%. Ultimii patru ani arată o tendință de creștere a numărului de protestanți. Catolicismul este prezent în Ucraina în două jurisdicții: Biserica Greco-Catolică și Biserica Romano-Catolică. Ele cumulează 5.029 de comunități, adică 13,6% din totalul organizațiilor religioase din Ucraina, comparativ cu 4.477 de comunități în 2009. Astfel, în ultimii patru ani se constată o mică creștere nu doar în valoare absolută ci și procentual.

Grupul psaltic Nektarios, premiat la un festival din Ucraina

Grupul psaltic „Nektarios” al parohiei „Sfântul Nectarie” din Iași a câștigat premiul I la Festivalul Internațional de Muzică Corală Duhovnicească din Ternopol - Ucraina, informează “Ziarul Lumina”.

În perioada 18-21 aprilie, grupul psaltic „Nektarios” al parohiei „Sfântul Nectarie” din Iași, dirijat de prof. Daniel Popa, și Corul „Ichos” al Colegiului Național de Arte „Octav Băncilă” din Iași, dirijat de prof. Petronela Dârțu, au participat la Festivalul Internațional de Muzică Corală Duhovnicească „Eu sunt acolo unde este blagoslovenie”. Manifestarea a avut loc în orașul Ternopol din Ucraina. Participarea celor două coruri a fost posibilă prin implicarea prof. Nina Munteanu, de la Colegiul Național de Arte „Octav

Băncilă” din Iași, care a fost membru în comisia de organizare a festivalului. Festivalul Internațional de Muzică Corală Duhovnicească s-a desfășurat pe trei secțiuni: coruri, grupuri corale și soliști vocali. Au participat coruri din Polonia, Cehia, Gruzia, Republica Moldova, Nigeria, România, Bulgaria și Ucraina. „Grupul psaltic «Nektarios» a fost clasat pe locul I la secțiunea grupuri corale. La această secțiune au fost înscrise 34 de formații corale din țările menționate. De asemenea, Corul «Ichos» s-a situat pe locul al II-lea din 35 de formații”, a spus prof. Daniel Popa.

La secțiunea soliști vocali, țara noastră a fost reprezentată de Andrei Liță, elev în clasa a IX-a la Colegiul Național de Arte „Octav Băncilă” din Iași, Ioana Coviță, studentă în anul I la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, Olivian Andrișoiaie, student la Universitatea de Arte „Ciprian Porumbescu” din București, și Daniel Popa, profesor de educație muzicală la Liceul „Waldorf” din Iași. Studentul Olivian Andrișoiaie a obținut premiul al II-lea în cadrul acestei secțiuni.

În vizita lor în Ucraina, membrii celor două coruri au avut posibilitatea să se închine la mănăstirile Poceaev, Bănceni și Schitul „Sfânta Ana”.

„Premiul obținut la festivalul de la Ternopol înseamnă foarte mult pentru noi, fiind o recunoaștere a performanței și muncii depuse de membrii corului. Participarea Corului «Nektarios» la acest festival-concurs a fost sprijinită de pr. Petrică Lehaci, parohul Bisericii «Sfântul Nectarie» din Iași”, a mai menționat prof. Daniel Popa.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: